פרק ט״ז: דלילה

פרק ט״ז - דלילה	פרק ט״ו
וַיְנַתֵּק אֶת הַיְתָרִים **כַּאֲשֶׁר יִנָּתֵק פְּתִיל הַנְּעֹרֶת בַּהֲרִיחוֹ אֵשׁ**...	וַתִּהְיֶינָה הָעֲבֹתִים אֲשֶׁר עַל זְרוֹעוֹתָיו **כַּפְּשָׁתִים אֲשֶׁר בָּעֲרוּ בָאֵשׁ** וַיִּמַּסוּ אֱסוּרָיו מֵעַל יָדָיו׃ (טו:יד)
(יא) **בַּעֲבֹתִים חֲדָשִׁים**	וַיַּאַסְרֵהוּ **בִּשְׁנַיִם עֲבֹתִים חֲדָשִׁים** (טו:יג)
(כח) וַיִּקְרָא שִׁמְשׁוֹן אֶל ה׳ וַיֹּאמַר ה׳ א_להים **זָכְרֵנִי נָא וְחַזְּקֵנִי נָא אַךְ הַפַּעַם הַזֶּה** הָאֱ_לֹהִים וְאִנָּקְמָה נְקָם אַחַת מִשְּׁתֵי עֵינַי מִפְּלִשְׁתִּים׃	וַיִּצְמָא מְאֹד וַיִּקְרָא אֶל ה׳ וַיֹּאמַר **אַתָּה נָתַתָּ בְיַד עַבְדְּךָ אֶת הַתְּשׁוּעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת** וְעַתָּה אָמוּת בַּצָּמָא וְנָפַלְתִּי בְּיַד הָעֲרֵלִים׃ (טו:יח)

רמב״ם איסורי ביאה יג:יד-טז

״אל יעלה בדעתך **ששמשון המושיע** את ישראל, או **שלמה מלך ישראל** שנקרא ידיד ה׳, נשאו נשים נוכריות בגיותן... ולפי שגייר **שלמה** נשים ונשאן וכן **שמשון** גייר ונשא. והדבר ידוע שלא חזרו אלו אלא בשביל דבר. ולא על פי בית דין גיירום. חשבן הכתוב כאילו הן גויות ובאיסורן עומדין.

נשי שמשון	
שופטים פרק יד	**שופטים פרק טז**
(א) **וַיֵּרֶד** שִׁמְשׁוֹן תִּמְנָתָה **וַיַּרְא** אִשָּׁה בְּתִמְנָתָה **מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים**׃ (ב) וַיַּעַל וַיַּגֵּד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אִשָּׁה רָאִיתִי בְתִמְנָתָה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה **קְחוּ אוֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה**׃ (ג) וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ הַאֵין בִּבְנוֹת אַחֶיךָ וּבְכָל עַמִּי אִשָּׁה כִּי אַתָּה הוֹלֵךְ לָקַחַת אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעֲרֵלִים וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל אָבִיו **אוֹתָהּ קַח לִי כִּי הִיא יָשְׁרָה בְעֵינָי**׃ (ד) וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ כִּי מֵה׳ הִיא כִּי תֹאֲנָה הוּא מְבַקֵּשׁ מִפְּלִשְׁתִּים וּבָעֵת הַהִיא פְּלִשְׁתִּים מֹשְׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל׃	(א) וַיֵּלֶךְ שִׁמְשׁוֹן עַזָּתָה **וַיַּרְא** שָׁם אִשָּׁה **זוֹנָה** וַיָּבֹא אֵלֶיהָ --- (ד) וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן **וַיֶּאֱהַב** אִשָּׁה בְּנַחַל שֹׂרֵק וּשְׁמָהּ דְּלִילָה׃

רלב״ג פרק טז פסוק ד

(ד) אחר כן ספר שאהב אשה בנחל שורק **מבנות פלשתים** ושמה דלילה **וידמה שגיירה** תחלה כמו שארז״ל:

מלבי״ם פרק טז פסוק ד

(ד) ויהי אחרי כן. עבירה גוררת עבירה:
ושמה דלילה. **הראשונה גייר ושינה שמה לשם יהדות, אבל זו לא נתגיירה** ונשאר שמה דלילה, וכן אמר בירושלמי (פ״א דסוטה הלכה ח) **שבתמנתה דרך נשואין היה ולא בעזה**, וחז״ל (במ״ר ט, כד) דרשו דלדלה כחו ומעשיו ולבו:

רש״י פרק טז פסוק יח

(יח) ותרא דלילה כי הגיד לה - **נכרין דברי אמת**:

רד״ק פרק טז פסוק יח

(יח) כי הגיד לה את כל לבו - מהיכן ידעה?
אמרו רז״ל יודעת היתה אותה הרשעה באותו הצדיק **שלא היה מוציא שם שמים לבטלה** וכיון שאמר נזיר אלהי׳ אני ידעה שהגיד לה את כל לבו
ויש לפרש כי **הכירה בדבריו כי אמת אמר לה כי אמר לה הסבה שבעבורו היה לו הכח** ואמר וסר ממני כחי ולא אמר כן בשלשה פעמים אלא וחליתי כלומר יחלוש כחי מחוזק היתרים אך בפעם הזאת אמר וסר ממני כחי:

רד״ק פרק טז פסוק כ

והוא לא ידע - והלא הגיד לה כל לבו ודעתו היה כאשר יגלח יסור כחו ממנו כמו שאמר וסר ממני כחי ואם כן היאך אמר והוא לא ידע?
אלא ששכח בשנתו מה שאמר לה וחשב שהיה זאת הפעם כפעמים האחרות ולא נזכר שסר כחו מעליו שעדין לא נעור משנתו משלם
או פי׳ והוא לא ידע ידע שסר ממנו כחו אבל לא ידע כי ה׳ סר מעליו כי חשב שאף על פי שסר ממנו כחו שיעזרהו האל בפעם הזאת שלא יפול ביד פלשתים: